

Ἡ ἐκτέλεση τοῦ «Ἀρχιτέκτονος Σόλνες» δὲν ἦταν τίποτα περισσότερο ἀπὸ μιὰ καλὴ προσπάθεια. Ὁ κ. Μινωτῆς εἶναι ἕνας ἠθοποιὸς μὲ ταλέντο καὶ καλλιτεχνικὴ πίστη ποῦ θὰ τον βοηθήσει πολὺ, παραπολύ. Σὲ κάθε ρόλο ποῦ παίξει προσπαθεῖ νὰ παρουσιάσει τὸ βαθύτερο νόημα του. Ἐχει δηλαδὴ τὸ προτέρημα νὰ μὴ στέκεται στὴν ἐπιφάνεια τῶν ρόλων, ὅπως κάνουν οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τοὺς ἠθοποιούς μας ἀπλῶς γιὰ νὰ παίξουν. Ὁ ρόλος ὁμῶς τοῦ Σόλνες εἶναι ὁ πιὸ δύσκολος καὶ ὁ πιὸ συνθετικὸς ἀπ' ὅσους ἔπαιξε ὡς τώρα ὁ κ. Μινωτῆς. Ἦταν ἕνα πῆδημα ἐπικίνδυνο, ποῦ δὲν κατάφερε νὰ τὸ κάμει. Ὁ Σόλνες, ἕνας συμβολικὸς θεατρικὸς τύπος, κινεῖται ἀπάνω σὲ μιὰ κλίμακα ψυχικῶν καταστάσεων, ποῦ ὁ κ. Μινωτῆς δὲν μπόρεσε νὰ παρακολουθήσει σὲ ὅλη τους τὴ γραμμὴ. Ὡστόσο κ' ἐκεῖνο ποῦ παρουσίασε δὲν ἦταν δυσάρεστο. Ἄλλωστε ἦταν μέσα στὸν τόνο ὅλης τῆς ἐρμηνείας τοῦ ἔργου, μιᾶς ἐρμηνείας ποῦ ἔδειχνε μόνο καλὴ πρόθεση. Ἡ ἀναλογη ἱκανότης ἔλειψε καὶ ἀπὸ τὴν κ. Χαλκούση, ποῦ ἔπαιξε τὸ ρόλο τῆς Χίλντας, τῆς γυναίκας ποῦ μαζί μὲ τὸ Σόλνες ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τοῦ ἔργου.